

ת"פ 9567/10/17 - מדינת ישראל נגד עומאר אבו עדרה, אברהים אבו עאיש, עבד אלכרים אבו עדרה, סלימאן אבו עדרה

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 9567-10-17 מדינת ישראל נ' אבו עדרה (עציר)
ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. עומאר אבו עדרה (עציר)
2. אברהים אבו עאיש (עציר)
3. עבד אלכרים אבו עדרה
4. סלימאן אבו עדרה (עציר)

הנאשמים

גזר דין לנאשם 3

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 8.3.18, הורשע נאשם 3, לפי הודאתו בעובדות האישום הרביעי בכתב האישום המתוקן, בעבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, ובעבירה של גניבה בצוותא, לפי סעיף 384 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין. לפי האישום הרביעי בו הורשע נאשם 3, ביום 3.7.17, לפנות בוקר, התפרץ אחר בסיועו של נאשם 3 לבית בעתלית. האחר נכנס דרך חלון פינת האוכל בעוד נאשם 3 המתין ברכב ואבטח את מעשיו. האחר גנב מחדר השינה בו ישנו בעלי הבית שני טלפונים סלולריים ומחדרים נוספים טלפון סלולרי, שני מחשבים ניידים, כסף מזומן בסכום של 2,000 ₪ ותווי קניה בסכום של 2,000 ₪.
2. לפי הסדר הטיעון, נערך תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 3, ללא הסכמה עונשית.
3. כתב האישום כלל נאשמים נוספים.
4. נאשם 1 הורשע, לפי הודאתו, ב-12 אישומים שעניינם בעבירות רכוש, לרבות התפרצות למקום מגורים בצוותא, גניבה בצוותא חדא, החזקת נכס חשוד וקבלת נכסים שהושגו בפשע. בית המשפט הטיל על נאשם 1 מאסר לתקופה של 60 חודשים, הופעלו מאסרים על תנאי, הוטלו מאסרים על תנאי, לצד קנס בסכום של 8,000 ₪ ופיצויים בסכום של 15,500 ₪.
5. נאשם 2 הורשע, לפי הודאתו, בעבירה של התפרצות למקום מגורים בצוותא ובעבירה של גניבה בצוותא חדא. דינו של נאשם 2 טרם נגזר.

6. נאשם 4 הורשע, לפי הודאתו, בשני תיקים שצורפו זה לזה, בעבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא, גניבה בצוותא חדא ושתי עבירות של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט הטיל על נאשם 4 מאסר לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 500 ₪ ופיצויים בסכום של 1,000 ₪.

תסקירי שירות מבחן

7. שירות המבחן ערך בעניינו של נאשם 3 (להלן - "הנאשם") מספר תסקירים.
8. בתסקירו מיום 4.9.18, ציין שירות המבחן כי הנאשם בן 19, מתגורר עם אמו ואחיו בגדרה. הנאשם סיים 12 שנות לימודים ולאחר סיומם עבד בעבודות מזדמנות. אביו של הנאשם נפטר באפריל 2018 לאחר מאבק במחלת הסרטן, אמו עובדת כמטפלת בקשישים. הנאשם תיאר קשר משמעותי עם הוריו, ובעיקר עם אביו. מאז פטירת אביו ישנה ציפייה מהנאשם שינהל את המשפחה, אולם להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה להיענות לציפיות המשפחה. הנאשם מסר כי בתקופה שקדמה לביצוע העבירות יצר קשרים חברתיים עם נאשמים 1 ו-4, קרובי משפחתו, ונהג לבלות עמם ולהסיעם למקומות שונים, למרות מודעותו למעורבותם העבריינית. הנאשם הסביר את מעשיו בקושי לוותר על תחושת השייכות החברתית. הנאשם הביע בוושה וחרטה סביב מעורבותו והביע אמפתיה כלפי הנפגעים. לצד זאת, התקשה להעמיק בבחירותיו, במניעים וברווחים האישיים העומדים ברקע להתנהגותו. עוד ציין שירות המבחן, כי במסגרת הליך המעצר שולב הנאשם בטיפול ייעודי לעצורי בית ובהמשך השתלב בטיפול ייעודי לצעירים עוברי חוק. הנאשם התקשה להתמיד בהליך הטיפולי, לא הגיע למפגשים באופן סדיר וניכר כי מתקשה לגלות את האחריות הדרושה לשינוי דפוסי. על רקע זה הופסקה השתתפותו בטיפול. לאחר שיחה שנערכה עם הנאשם, ביקש האחרון הזדמנות נוספת, והופנה לעובדת סוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים לצורך הכוונה תעסוקתית. הנאשם שמר על קשר רציף עם שירות המבחן.
- להתרשמות שירות המבחן, לנאשם אישיות בלתי בשלה, בעל הערכה עצמית נמוכה, נוטה להשפעה סביבתית, מתקשה בהצבת גבולות לסביבה ונוטה לדפוסי ריצוי. מאז פטירת אביו, חווה הנאשם משבר ותחושת בלבול. עוד התרשם שירות המבחן, כי מעורבותו השולית של הנאשם חיזקה את דימויו הגברי ובטחונו העצמי. לאור נכונות הנאשם לקחת חלק בהליך הטיפולי, התבקשה דחייה לצורך שילובו בטיפול.
9. בתסקיר משלים מיום 16.12.18 הוסיף שירות המבחן, כי שיתוף הפעולה של הנאשם ממשיך להתאפיין בחוסר יציבות. רק לאחר שיחה שנערכה עמו הצליח הנאשם לייצב עצמו בהליך הטיפולי ולהביע מוטיבציה מילולית לטיפול. שירות המבחן ציין, כי בחודש אוקטובר 2018 שולב הנאשם בשיחות פרטניות חד שבועיות. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם משתף פעולה ומגיע ברציפות למפגשים. עוד ציין שירות המבחן, כי בחודש דצמבר 2018 שולב הנאשם בקבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק. שירות המבחן ביקש דחייה נוספת.
10. בתסקיר משלים מיום 26.2.19 הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם ממשיך לקחת חלק בקבוצה הטיפולית לצד המשך הטיפול הפרטני במחלקה לשירותים חברתיים. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתאמץ לשנות את דפוסי, מגיע למפגשי הקבוצה ומתנהל באחריות. גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים מסרו, כי הנאשם מגיע למפגשים אחת לשבוע, משתף פעולה, מתייעץ ויצר קשר חיובי עם העובדת הסוציאלית. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתמודד עם מכלול קשיים ובעיות וזקוק למתן מענה בהיבטים רבים בחייו, לרבות במישור הרגשי והעברייני. להערכת שירות המבחן, הנאשם זקוק למסגרת טיפולית הדוקה ואינטנסיבית. מכאן, המליץ שירות המבחן על שילובו בבית משפט קהילתי.
11. בתסקיר אחרון מיום 17.6.19 ציין שירות המבחן, כי התביעה התנגדה להפניית הנאשם לבית משפט

קהילתי. עוד ציין שירות המבחן, כי בתקופת הדחייה הנאשם גילה אחריות, יציבות בהגעה למפגשים ומאמצים להתחבר לתכני הקבוצה. גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים מסרו, כי הנאשם ממשיך לגלות יציבות בטיפול הפרטני, משוחח על המניעים שהובילו אותו לביצוע העבירות, לזהות גורמי סיכון ולהימנע מהם. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם זקוק להמשך טיפול ממוקד בדפוסי התנהגותו, בחינת דפוסי, בחירותיו וזיהוי גורמי סיכון. לצד זאת, התרשם שירות המבחן, מכוחות ומשאבים אישיים לשינוי. מכאן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות. עוד המליץ שירות המבחן, לבטל את הרשעתו של הנאשם מפאת גילו הצעיר ועל מנת שלא לחסום בפניו הזדמנויות תעסוקתיות.

טענות הצדדים לעונש

12. באת כוח התביעה טענה, כי לא מתקיימים התנאים לביטול הרשעתו של הנאשם. לעניין זה הדגישה כי גילו הצעיר של הנאשם, כשלעצמו, אינו יכול להוות שיקול מרכזי בשאלת ההרשעה בהינתן שיקולי ענישה אחרים.
13. עוד טענה, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על ביטחונו, פרטיותו ושלווה נפשו של הפרט. לטענתה, העבירות אותן ביצע הנאשם הן עבירות רכוש מהרף הגבוה. הנאשם הגיע יחד עם אחר לבית המתלונן לפנות בוקר, בשעה שסביר כי דיירי הבית שוהים בבית וקיים סיכוי גבוה להיתקל בהם ולהתדרדרות האירוע לכדי פגיעה פיזית בחיי אדם. הנאשם אמנם המתין בחוץ עם רכב, אך יש במעשיו כדי לסייע בהשלמת מעשה הפריצה.
14. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 22 חודשים, לצד ענישה נלווית.
15. עוד טענה, כי לנאשם 4 יוחסה, אמנם, עבירה מושלמת של התפרצות, אולם חלקו התמצה בכך שהמתין ברכב לאחרים, שעה שהאחרים נכנסו לתוך הדירה. מכאן, כי העובדות שיוחסו לנאשם 4 דומות לעובדות המיוחסות לנאשם. בית המשפט קבע, באשר לנאשם 4, כי מתחם העונש נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, ומכאן שיש לקבוע מתחם דומה.
16. עוד טענה, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1999, הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי; הנאשם נעדר עבר פלילי; מהתסקירים עולה כי שירות המבחן התרשם מנזקקותו של הנאשם לטיפול. תחילה, היה קושי לגייסו לטיפול, אולם בהמשך השתלב בקבוצה, גילה אקטיביות, השקיע מאמצים וגילה חרטה.
17. לטענת התביעה, שיתוף הפעולה של הנאשם עם ההליך הטיפולי אמנם מצדיק הטלת עונש בתחתית המתחם, אולם לא די בכך על מנת לחרוג ממתחם העונש ההולם, כהמלצת שירות המבחן.
18. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
19. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי יש לבטל את הרשעתו של הנאשם.
20. לטענתו, העבירות אותן ביצע הנאשם הן ברף נמוך. אחר פרץ לדירה בזמן שהנאשם חיכה בחוץ ברכב ובכך אך סייע לאחר לבצע עבירה.

21. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם: הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, הביע צער, חרטה ובושה על מעשיו ואמפתיה כלפי הנפגעים; הנאשם היה בן 18 ושלושה חודשים ביום ביצוע העבירות; הנאשם סיים 12 שנות לימוד והוא פועל כיום להשלמת בגרויות והשתלבות בלימודים גבוהים; הנאשם בן רביעי מתוך 10, אביו נפטר במהלך שנת 2018; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם עובד במפעל כעוזר נהג; מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם ביצע העבירות בתקופה של משבר, על רקע פטירת אביו. הנאשם התגייס להליך טיפולי, משתף פעולה, מביע מוטיבציה ומשולב בשיחות פרטניות במחלקה לשירותים חברתיים בגדרה. הנאשם עושה מאמצים לשינוי דפוסיו, לוקח חלק פעיל בטיפול, מציב לעצמו יעדים, נמנע מגורמי סיכון והתנתק לגמרי מחברה שולית. מכאן המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור וביטול הרשעתו של הנאשם.
22. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם לסטות ממתחם העונש ההולם ולאמץ את המלצות שירות המבחן.

דין והכרעה

האם יש מקום לביטול הרשעתו של הנאשם?

23. כידוע, בעניינו של בגיר, ההרשעה היא הכלל וביטולה הוא החריג. לפי ההלכה אשר נקבעה זה מכבר בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997). הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר התנאים הבאים: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ראו גם: ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13); רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** (1.1.13); ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.09); ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
24. עוד נפסק, כי על הנאשם המבקש לבטל את הרשעתו להראות שהותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי ולא די בהעלאת תרחיש שלפיו עלול להיגרם לנאשם נזק בעתיד (רע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14); רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 8627/12 **הנסב נ' מדינת ישראל** (31.12.12)).
25. במקרה הנדון לא מתקיימים התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעה.
26. הנאשם הורשע בעבירה של סיוע להתפרצות למקום מגורים ובעבירה של גניבה בצוותא חדא. במעשיו פגע הנאשם ברף גבוה בערכים החברתיים של הגנה על שלום הציבור, קניינו של הפרט, פרטיותו ושלווה נפשו. התפרצות לביתו של אדם יש בה כדי לגרום לצד הנזקים הכלכליים, גם צער, עוגמת נפש, פגיעה בביטחון האישי ובפרטיותם של דרי בבית (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08); בש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10)).
- הנאשם אמנם הורשע אך בסיוע לאחר לפרוץ למקום מגורים. עם זאת, בכך שאבטח את מעשיו של האחר, אפשר לו להתפרץ לדירה. מכאן שהיה סיכון גבוה להתדרדרות האירוע ולפגיעה פיזית באדם. יתכן וללא סיוע הנאשם העבירה לא היתה מתבצעת. מקרים מעין אלו אינם מתאימים, ככלל, לסיום ההליך ללא הרשעה אלא בנסיבות חריגות ביותר.
27. נסיבותיו האישיות של הנאשם אמנם עומדות לזכותו, כפי שעוד יפורט להלן, לרבות הודאתו, היעדר עבר פלילי והליך השיקום המוצלח שאליו נרתם. עם זאת, אין מדובר בנסיבות אישיות חריגות או בהליך שיקום חריג ויוצא דופן. גם לא הוכח כי ההרשעה תפגע בשיקומו.

28. יתר על כן, לא עלה בידי הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית.

הנאשם אמנם צעיר, וחלה הקלה מסוימת בהוכחת הנזק הקונקרטי בהינתן גילו הצעיר וזאת, משום שמטבע הדברים בשל גילו הצעיר טרם גיבש הנאשם את דרכו המקצועית והאישית (ע"פ 6961/17 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (7.3.18); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.17); ע"פ 821/16 פלוני נ' מדינת ישראל (19.7.16); ע"פ 2420/15 אבטליון נ' מדינת ישראל (29.11.15); רע"פ 1721/12 איראשי נ' מדינת ישראל (30.3.14); ע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל (10.3.14); ע"פ 4605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (25.2.14); ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.01)).

29. עם זאת, בסופו של דבר, יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו, ולא די בכך שחלה הקלה מסוימת בדרישת הוכחת הנזק הספציפי, כדי להצדיק ביטול הרשעה ביחס לכל נאשם צעיר.

30. במקרה הנדון, אין להקל ראש בנסיבות ביצוע העבירות, כפי שפורטו. יתר על כן, הליך השיקום של הנאשם אינו חריג או יוצא דופן. עוד יש להוסיף, כי למרות שהנאשם כבר בן כ-20, הוא עודנו משלים בגרויות. מכאן, כי הנזק הוא תיאורטי ולא ספציפי.

31. לאור האמור, לא מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות ביטול הרשעתו של הנאשם, ואין בידי לאמץ את המלצות שירות המבחן. יש לקבוע, אפוא, את העונש ההולם.

קביעת מתחם הענישה

32. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

33. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם עבירה אחת של התפרצות לבית וגניבה בצוותא, בנסיבות העניין, נע בין מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים (ע"פ 3370/14 סלפית נ' מדינת ישראל (25.8.14)).

בנסיבות המקרה, מדובר בעבירה של סיוע התפרצות למקום מגורים ומטבע הדברים המתחם מקל יותר (ראו למשל: עפ"ג (י-ם) 24997-04-14 מדינת ישראל נ' בנון (7.7.14); עפ"ג (מרכז) 20152-05-13 לוי נ' מדינת ישראל (30.6.13); עפ"ג (מרכז) 3649-09-12 דוד נ' מדינת ישראל (19.12.12) ביחס למערערים 1 ו-3; עפ"ג (מרכז) 27097-12-09 וארום נ' מדינת ישראל (11.5.10); ת"פ 27694-06-17 מדינת ישראל נ' דבסאן (12.12.18); ת"פ (רמ') 28106-09-14 משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' בוזגלו (1.12.15) ביחס לנאשם 3).

34. התביעה הגישה פסיקה בעבירה מושלמת שאינה מתאימה לנסיבות המקרה (רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (3.9.18); רע"פ 1600/15 בן יוסף בועיז נ' מדינת ישראל (27.4.15); ע"פ (נצ') 748-03-14 מדינת ישראל נ' בן סעיד עתאמלה (1.4.14)).

35. מכאן, לאור מדיניות הענישה ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית, שיש בה כדי לבטא את הנזקים שגרם הנאשם ואת חלקו בגרימת הנזקים.

העונש ההולם בתוך המתחם

36. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם ביצע את העבירות על סף גיל הקטינות, בהיותו בן 18 ושלושה חודשים; הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, בושה ואמפתיה כלפי המתלונן; הנאשם נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות החוק; הנאשם בן למשפחה המונה 10 אחים ואחיות, אביו נפטר במהלך שנת 2018 ואמו עובדת כמטפלת בקשישים; הנאשם עובד בתקופה האחרונה במפעל;

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. תחילה, שולב הנאשם בטיפול ייעודי לעצורי בית ובהמשך שולב בטיפול ייעודי לצעירים עוברי חוק. הנאשם גילה בראשית התהליך קושי להתמיד בהליך הטיפול, לא הגיע למפגשים באופן סדיר והתקשה לגלות את האחריות הדרושה לשינוי דפוסי. על רקע זה הופסקה השתלבותו בהליך הטיפול. בהמשך הנאשם ביקש הזדמנות נוספת. בחודש אוקטובר 2018 הנאשם שולב בהליך טיפולי במחלקה לשירותים חברתיים. גורמי הטיפול מסרו, כי הנאשם משתף פעולה ומגיע ברציפות למפגשים וכי התפתח קשר חיובי בין הנאשם לעובדת הסוציאלית המטפלת. בחודש דצמבר 2018 שולב הנאשם מחדש בקבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק. שירות המבחן מסר, כי הנאשם גילה אחריות, יציבות בהגעה ועורך מאמצים להתחבר לתכני הקבוצה. במהלך האבחון המליץ שירות המבחן על הפניית הנאשם לבית משפט קהילתי, אולם התביעה סירבה לשילובו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתמודד עם מכלול קשיים ובעיות וזקוק למענה בהיבטים רבים בחייו ועל כן זקוק להמשך טיפול ממוקד בדפוסי התנהגותו, בבחינת דפוסיו, בחירותיו וזיהוי גורמי סיכון. לצד זאת, התרשם שירות המבחן מכוחות ומשאבים אישיים לשינוי. לאור האמור, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור.

37. מכאן שמכלול הנסיבות משמשות לזכותו של הנאשם בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, למעט השבת הרכוש. אמנם, שירות המבחן המליץ לסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד, ואף ללא הרשעה. אולם, כפי שהובהר, לא מצאתי כי מתקיימות הנסיבות החריגות המצדיקות סיום הליך ללא הרשעה. מטעמים דומים גם לא מתקיימות נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם העונש ההולם. מכאן, כי יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית המתחם, הכולל מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים, שישקפו את הנזקים הכלכליים שגרם הנאשם ואת חלקו היחסי.

38. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.9.19, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

סוף דבר

39. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 3 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו מיום 27.9.17 עד ליום 19.10.17. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.9.19 יחל הנאשם 3 את עבודות השירות ביום 10.11.19.

מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. צו מבחן למשך שנה.

רשמתי לפניי את הצהרת הנאשם כי הוא נכון לביצוע צו המבחן. כן מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות שירות המבחן עלולה להוביל לביטול גזר דינו וגזירת עונשו מחדש;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע;

ד.מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עיון;

ה. קנס בסכום של 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם עד ליום 1.10.19;

ו. פיצוי בסכום של 2,000 ₪ ישולמו למתלונן, עד תביעה מספר 9. הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים, שווים ורצופים, הראשון החל מיום 1.10.19 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ושירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.